

בס"ד "אין עוד מלבדו!" "ברוך פודה ומציל-ברוך שמו!" "אין סוף תודות-לאין סוף ברוך הוא"!!! **הללויה!**

"והאמת והשלום אהבו..."

עלון זה כולו קודש לעילוי נשמתה הטהורה של של האישה הצדיקה שהייתה מפיצה את העלון בעיר הקודש צפת, והזדככה בייסורים קשים ומרים מרת **סמדר שמחה בת רות** ע"ה
יהי רצון שתעמוד בתפילה לפני כיסא הכבוד על בניה היקרים ובראשם בנה האהוב וראש וראשון לכל דבר שבקדושה ידיד נפשי **דוד מור הי"ו**.
שיתן להם ה' כוח ובריאות איתנה וינחם אותם מאבלם ויזכו לחיים טובים ומאושרים אמן.
מוקירכם ואוהבכם מאוד
משה יזדי.

995

מפיץ ראשי-דותן כהן:
054-888-39-69

אֵהָבֶת לְשֵׁר אֵל

לקח פרשת 'מקץ' תשפ"א

"רבי שמעון בר יוחאי בכבודו ובעצמו מצפה ומייחל לבואו!"

ואתה אינך מגיע לשיעור באופן קבוע ולכן אין נכסיד מצליחים. "חטאתי" ענה הלה והוסיף: "מקבל אני על עצמי מעתה ואילך להגיע לשיעור באופן קבוע".
"אם כן", ענה חכם **יוסף עדס** על אתר ואמר: "גם הקדוש ברוך הוא יקיים את הבטחתו ויושיעך". ואכן תוך כשבוע ימים הגיעו שוכרים ששכרו את כל נכסיו של זה.
זה שאמרו חז"ל [אבות פי"ג מ"יז]: "אם אין קמח אין תורה", ומבאר ה"אור החיים" הקדוש [בפרשת בחוקות]: אם "אין קמח", שחסר לאדם שפע הפרנסה, אות וסימן הוא ש"אין תורה", שאינו עוסק בתורה.
בשנת תשכ"ב זכו משתתפי שיעורו של חכם **יוסף עדס** לסיים את מסכת שבת, והוחלט לקיים את סעודת סיום המסכת ברוב פאר והדר בציונו הקדוש של רבי **שמעון בר יוחאי** זיע"א שבמירון, בנוכחותם של מאורי ישראל.
כאשר הגיעה משלחת מחברי השיעור להזמין את **הראשון לציון הרב עובדיה יוסף** זיע"א לגמרה של תורה, התקבלו הם על ידו בשמחה והוא הרעיף עליהם ברכות חמות ולבביות, אך הודיעם שנבצר ממנו להשתתף בסיום מכיוון שהנסיעה לכל כיוון עד למירון ובחזרה אורכת מספר שעות, וחושש הוא לביטול תורה.
הוא איחל לכולם נסיעה טובה ושלא ברכותיו לכל קהל המשתתפים במצווה.
הסיום התקיים ברוב פאר והדר, וכנאה וכיאה לכבודה של תורתנו הקדושה, במעמדם של הגאונים הרב **יאודה צדקה**, הרב **בן ציון אבא שאול**, הרב **עמרם אזולאי**, הרב **ישועה עטיה**, ובראשם מגיד השיעור הרב **יוסף עדס** זיע"א.
כל המשתתפים חשו בהתעלות רוחנית נרגשת, והשמחה נמשכה אל תוך הלילה. הגאונים הפליאו בדרשותיהם, וכל הקהל נסחף אחריהם בצירוף תהילות, שירות ותשבחות. והנה בעיצומה של שמחה הופיע לפתע בשער המקום רבנו **עובדיה יוסף**. ליבם של כל הנוכחים התרומם מגודל המעמד, אולם אותם חברי המשלחת שעסקו בארגון הנסיעה תמהו על כך, שהרי הרב הודיע שלא ישתתף.
בתוך הסעודה נודעה הסיבה שמרן מלא חכם **עובדיה יוסף** הגיע בערב הסיום, כשנפלה תרדמה על האנשים, חלם הרב **משה חי שרבאני** [שהיה רב ומשמש בקודש בבית הכנסת "שושנים לדוד"] בחלומו וציווהו לגשת לרבנו **עובדיה יוסף** ולומר לו בשמו, כי **רבי שמעון בר יוחאי** בכבודו ובעצמו מצפה ומייחל לבואו. הרב **משה חי** רץ לבית הרב **עובדיה יוסף** והודיע לו את דבר החלום, בנוסף הבטיח להסיעו ברכב פרטי, ובכך ימנע ממנו את טורח טלטולי הדרך ככל שרק אפשר. הנסיעה היתה ברכב ישן, ואף על פי כן חלפה ביעף. לפליאת הנהג והמלווים, ארכה הנסיעה פחות משעה! **'קפיצת הדרך'** ממש.
ציבור המשתתפים בסיום המסכת קיבלו ממאורע זה רושם עז. עד כמה גדול כוחה של תורה. והוסיפו חיל בלימודיהם ובמעשיהם הטובים. עם השנים זכו בסיעתא דשמיא לסיים את רוב מסכתות הש"ס, ורבים וטובים מהם נעשו בני עליה. יזכה ה' את כולנו לחוש במתיקותה של תורתנו ומצוותיה אמן.

כך נהגו אבותינו ואבות אבותינו מאז ומעולם, תמיד הקפידו הם מאוד להודות לאבינו שבשמים על כל ישועה או נס או טובה שעשה להם.
כדי שההודיה תהא חקוקה **תמיד** בחייהם, קראו את שמות בניהם על שם טובה או ישועה שחוו בחייהם.
כך עשו אמותינו הקדושות והטהורות וכבר קראנו על כך בפרשיות שלפני שבועיים ושלווה שבועות.
כך גם עשה יוסף הצדיק, בפרשתנו כשקרא את שם בנו הבכור **מנשה** כיון שבלידת בני הבכור **נְשָׁנִי** - השכיחני - אלוקים מכל צרותי שעברתי בחיי.
את שם בנו השני קרא **אפרים**, כי **הפְּרִנִי** אלוקים בארץ עוניי. צריך להבין: מדוע הם עשו זאת? ממה הם חששו?
התשובה אחת היא: ההודיה מחוייבת היא ומעלתה גדולה מאוד. אין להסחך את הדעת מהטובה והברכה שמשפיע עלינו אבינו שבשמים. אסור לנו לשכוח זאת אף לא לרגע קט. חובה וזכות גדולה היא לנו להודות במאוד מאוד לאבינו שבשמים על כל טובה שמיטיב הוא איתנו וכיון שטרדות החיים גורמות לנו להסחך דעתנו ואף לשכוח את הטוב שהשפיע עלינו אלוקינו, לכן אבותינו הקדושים ראו לנכון לרמוז בשמות בניהם את הטובות שהשפיע עליהם אלוקינו, וכך בכל פעם שיקראו לילד בשמו, מיד יזכרו ותעלה בליבם ההצלה או הישועה שעשה להם הבורא ויחזרו ויודו לו.
אם כך הדברים אמורים בטוב הגשמי שהשפיע לנו אבינו שבשמים, על אחת כמה וכמה שחייבים אנחנו להודות לו על הטובה הרוחנית הגדולה שזוכים אנחנו בה, בעשותנו מצווה או כל מעשה טוב המזכך את נפשנו ומזכה אותנו לחיי העולם הבא.
זאת הסיבה שמקפידים אנחנו לעשות **'סעודת מצווה'** כשמסיימים ללמוד מסכת שלימה. סעודה זאת גדולה מעלתה מאוד מאוד, עד שיש בחוהא לטהר את **לומד המסכת** מכל חטא ועוון, ואם שמח הוא מאוד בסעודה זאת, נושע הוא בישועות גדולות בכל הצריך לו, ולא רק **לומד המסכת** זוכה לכך, אלא כל המשתתף בסעודה לאחר שהאזין לסיום המסכת, נחשב לו כאילו הוא בעצמו למד וסיים את המסכת.
עד כמה? ובמה דברים אמורים?
מורנו ורבנו חכם **יוסף עדס** מחכמי ישיבת "פורת יוסף" המעטירה, נהג למסור בכל ערב שיעור בגמרא לבעלי בתים יראים, בבית הכנסת "שאל צדקה" בשכונת 'בית ישראל' חכם **יוסף עדס** זצוק"ל וזיע"א רומם אותם ועודדם במאוד מאוד, עד שכל שומעי לקחו היו דבקים בו ולא עשו דבר ללא שהתייעצו איתו ושמעו את חוות דעתו.
השקעתו בתלמידיו הרבים היתה סמל ודוגמה נהדרת ונעדרת. תמיד שמח הוא מאוד בשמחתם וגם כאב את כאבם בעיתות משבר ודכודך.
כשהופיע בביתו אחד מתלמידיו וסיפר בדמעות שנקלע הוא לקשיים רבים כיון שהרבה מנכסיו המיועדים להשכרה עומדים ריקים מכל שוכר ועלול הוא לפשוט את הרגל באם המצב ימשיך כך.
חכם יוסף עדס זלה"ה שהיה ידוע בתקיפותו, נענה ואמר לו: "מה אתה מתלונן? והלא אמרו חכמנו זיכרונם לברכה: **"כל העוסק בתורה, נכסיו מצליחים"** [עבודה זרה י"ט ע"ג].

בברכת הללויה, שבת שלום ומבורך,
ישועות מקיפות וכל טוב
משה יזדי.

בס"ד "אין עוד מלבדו"! "ברוך פודה ומציל-ברוך שמו"!! "אין סוף תודות-לאין סוף ברוך הוא"!!! 'הללויה'!

לתיאום שיחת יעוץ טלפונית עם כבוד הרב משה יודי שליט"א,
לשלום בית, לזיווג, לפרנסה בריווח, לחינוך ילדים ובכל מישורי החיים
חייגו: 052-890-80-65 או בפקס: 02-625-23-23

עשה לך רב

במשך השנים הן הגיעו כדי לבקש את שליחתי, גם כשכבר עברנו לדירה אחרת הן ביררו את הכתובת והגיעו כדי לבקש שליחה, תמיד כשראיתי אותן צפו ועלו בזכרוני אותם ימים ולילות קשים בהם בכיתי ללא הפוגה והייתי מוטלת במיטה כשבר כלי כשאני מצליחה להתרומם ולתפקד כאמא אף לא בצרכים מנימימליים.

איך אני יכולה לסלוח על אותן שעות בהן ילדי הקטנים היו בוכים ליד מיטתי כדי שאקום ואגיש להם דבר מה ולא היה לי את הכח לכך? איך?

באותה תקופה קשה ונוראה בעלי היקר לא יכל לראות בסיבלי והשתדל מאד להקל עלי ללא הצלחה, ולצערי הרב ליבו הרחום לא עמד בצערי וקיבל התקף לב קשה ועד היום הוא נזקק לתרופות.

מה עלי לעשות כבוד הרב? מה יעשה אדם שאין בכוחו לשכוח ולסלוח? ניסיתי בעבר ואף מוכנה אני לעשות הכל בהווה כדי לעקור את השנאה הזאת מליבי, אך אני מצליחה. מה עושים?

זאת ועוד: אם עד סוף ימי לא אצליח לסלוח להן, האם יענישוני בשמים על כך? האם רצון ה' שבניו ימחלו זה לזה גם במקרים קיצוניים שכאלו?

ממני המצפה מאד לתשובה מהירה, סבתא מאושרת ומתוסכלת.

תשובה: לסבתא המאושרת והמתוסכלת!

א.על אף שהשמטתי פרטים כאובים מאד ממכתבך, עדיין מלא הוא וגדוש בצער אין קץ ואף חשבתי שלא להדפיסו בעלון כדי למנוע צער מהמוני בית ישראל הקוראים אותו מידי שבת.

ב.רק בגלל שתשובתי יכולה בעזרת ה' למנוע צער דומה מהמוני בית ישראל שבכל אתר ואתר, החלטתי להדפיס את מכתבך ולענות כדלהלן:

ג.אולי בהמשך אתייחס לשאלותייך הנ"ל, אך לפני כן אכתוב כיון שביכולתך למנוע בוודאות צער ומכאוב כאלו מאמהות ובנות אחרות, הרי שעליך לעשות זאת מיידית, וחובה קדושה מוטלת עלייך וזכות עצומה תהא לך אם תפצי את מכתבך זה בכל מערכות העיתונים החרדים בארץ, ובטוחני שהרבה מנהלים ומנהלות של בתי הספר יזדעזעו ממכתבך זה, ומתוך חשד ודאגה לגורל צאצאיהם יפסיקו לאלתר את ה"אפלייה העדתית" שפשתה לצערינו בבתי הספר, הישיבות והסמינרים.

ד.בטוחני שצערך הנורא של המנהלת והמזכירה מחו מעל פניהן כל מבע של רוגע והנאה, וכיון שכך בוודאי שישמחו הן מאד לשאת איתך פעולה ביישום עצתי דלהלן, ובלבד שיזכו לישועה.

ה.גם לי נראה שסבך הגדול והנורא של המנהלת והמזכירה נגזר עליהן מחמת הקפדתך וקללתך אך אין לנו שום הוכחה חותכת לכך, אבל אם תשכילי ותצליחי להתעלות מעל כל רגשות הזעם והכאב הצרובים בך ותסלחי להן מכל הלב ואף תתפללי לישועתן, בטוחני שבעזרת ה' יתברך יהא סוף וקץ לסבלן הקשה, ותהא זאת הוכחה חותכת שכל סבלן נבע מחמת הקפדתך הנוראה, ולפני מחילתך בלב שלם תאמרי להן שמוכנה את לעשות הכל כדי לסלוח להן בתנאי שאם יושעו לאחר שתמחלי להן, יהא עליהן לעזורך ולסייעך ככל יכולתן בהפצת כאבך בעבר ויסוריהן וישועתן, ועל ידי כך נצליח למחוק ולמגר מתוכנו לחלוטין את ה"אפלייה העדתית" והיה זה שְׂכָרְךָ.

ו.באשר לשאלותייך: זאת עליך לדעת שמובא בספרים הקדושים (ואף כתבנו זאת בעלוני קודמים) שכל אדם הרואה בצער חברו ואינו מוחל לו על אף שביקש הפוגע את שליחתו, או חלילה אם נהנה לפעמים ממתיקות הנקמה, הרי שבוודאי יחוש הוא בלהט החרב המתהפכת ולא יפטר מן העולם עד שיחוש גם הוא בסבל זה! אז למה לך להיכנס חלילה לצער זה? קומי וחוסי על צאצאיך ומלטי את עצמך מצער נורא זה על ידי שתמחלי מכל ליבך לנשים אומללות אלו ותעלי ארוכה ומזור לכאבן וייסוריהן.

ז.כמו כן, יודעים כולנו שאבינו שבשמיים בוחן ליבות וכליות, ואם גלוי וידוע לפניו שאכן יש ביכולתך למחול ואינך מוחלת, הרי שאת מושכת חלילה "דין וקטרוג" על עצמך!! למה לך זאת?

ח.ומכאן תצא קריאה לכל מנהלי ומנהלות המוסדות: הוזהרו והישמרו מדעות מוטעות הגוררות בעקבותיהן צער קשה ונורא!!

ט.גם את הקוראים והקוראות אבקש לעשות הכל ולפרסם מכתב נוקב וקשה זה, ואשרי הזוכה למנוע צער מעם ישראל!!

י.שבת שלום ומבורך, ישועות מקיפות וכל טוב.

שאלה: לכבוד הרב היקר שלום וברכה!

אני כאובה ומיוסרת מאד! מכה על חטא! כגודל כאבי כך עדיין גודל כעסי! לפעמים אני מתביישת מאד על שדבר כל כך נורא אירע בגללי, ויש לי על כך ייסורי מצפון וכאב לב גדולים מאד, אך לא להרבה זמן, כי מייד צפים ועולים בראשי הזיכרונות הקשים מאותם ימים נוראים שהביאוני למצב הזה וכל ייסורי המצפון נעלמים וחושה אני את טעם "הנקמה המתוקה" במקומם. לגופו של עניין:

היה זה ביום בו הגעתי לבית הספר השכונתי כדי לרשום את בתי היקרה ללימודים בו.

כבר בדקות הראשונות בהיכנסי למזכירות בית הספר נדהמתי ונפגעתי מאד מהמבט הקשוח והדיבור הנוקשה של מזכירת ההנהלה, שהייתי במשרד דקות ספורות בהן מילאתי טופס ועניתי על שאלות קצרצרות שנשאלתי רק בשביל הפרוטוקול, "תקבלי תשובה בימים הקרובים", אמרה המזכירה ואף לא העיפה מבט נוסף לעברי.

יצאתי בברכיים כושלות, "למה? למה היחס הפוגע הזה?" הרהרתי תוך כדי שדמעות נושרות מעיני ללא הפוגה.

הזדרזתי להגיע לבית, הרגשתי שהדמעות חונקות את גרוני, מייד בהיכנסי לביתי פרצתי בבכי ללא מעצורים, זאת היתה הפעם הראשונה בחיי שלא הצלחתי לשלוט בעצמי ובדמעותי, לפתע שמעתי נקישות על דלת ביתי ובהצצה חטופה בעיניתי הקבועה בדלת ראיתי את שכנתי הטובה אך כמובן שלא חשבתי לרגע לפתוח ולהכניסה, ובצעדים שקטים נכנסתי לחדר כשבכתי הולך וסוער.

הייתי במצב נפשי קשה מאד במשך כמה ימים והתמוטטתי טוטאלית כשאותה מזכירה אמרה לי בטלפון: "התקשרתי להודיע שאין מקום לבתך בבית ספרנו" וניתקה.

חשתי שרגשות הצער מפנים את מקומם לרגשות כעס ושנאה ולאחר יומיים עמדתי מול אותה מזכירה צינית ושאלתי: "למה?"

"יש לנו הרבה סיבות" היא אמרה והוסיפה: "לא בעלך ולא את ולא בתך מתאימים לבית ספרנו".

"אולי את טועה ומחליפה אותנו במשפחה אחרת?" שאלתי והוספת: "הרי מעולם לא ראית את בתי, איך את קובעת שאינה מתאימה? מה גם שהיא מוערכת ומומלצת מאד על ידי הגננת שלה?" "כך החליטה המנהלת" היא ענתה.

"אפשר להיכנס למנהלת כדי להבין על מה ולמה?" שאלתי.

באותו רגע יצאה המנהלת מחדרה והרעימה בקולה: "באיזו זכות את מתווכחת? בתך לא תלמד כאן ויהי מה! איני חייבת לפרט ולנמק על מה ולמה!" לאחר שניות של דומיה בהן עדיין לא עיכלתי את דבריהן והתנהגותן, הוסיפה המזכירה ואמרה: "גברתי! צאי החוצה בבקשה! את מפריעה לנו".

יצאתי. הרגשתי מושפלת מאד, בדרך לבית פגשתי חברה (אשכנזיה) שיומיים אחרני רשמה את בתה לבית הספר והתקבלה.

"אמא! אני רוצה ללמוד עם החברות שלי בבית הספר!" אמרה בתי והוסיפה לשאול: "למה רק אני אלך ללמוד בבית הספר הרחוק מהשכונה בלי החברות שלי?" כך שאלה אותי בתי כמה וכמה פעמים, וכשיום אחד בכתה היא על כך, מיהרתי לעלות לבית הספר השכונתי וראיתי את המנהלת והמזכירה צוחקות בחצר בית הספר, כבעס גדול ניגשתי אליהן ואמרתי: "אני ובתי בוכות המון, מרגע זה הבכתי היא בביתכן תמיד, לא תזכו לטיפת נחת מהילדים שלכן". קיללתי.

כך אכן אירע, בניה של המנהלת לוקים במחלות וכשאחד מחלים השני נופל למשכב, שמעתי שהם גם עברו ניתוחים קשים, כל ילדיה של המזכירה נותרו רווקים, היום [לאחר 17 שנה] יש לי שני נכדים מקסימים מבתי המוצלחת מאד, והן שתייהן סובלות, חיייהן הפכו לגיהנם, רק צער ובכי מנת חלקן.

בס"ד "אין עוד מלבדו"!! "ברוך פודה ומציל-ברוך שמו"!! "אין סוף תודות-לאין סוף ברוך הוא"!!! 'הללויה'!

רבן של כל בני הגולה חכם מרדכי אליהו זיע"א

סיפר לנו ר' יצחק מלכה, חבר הנהלת החמ"ד:
לאשתי גילו גידול ממאיר במערות האף.

עשינו כל שביכולתנו על מנת להציל את חייה והלכנו לפרופ' קטן, שהוא מומחה מספר אחד בתחום ויש לו קשר עם כל המומחים בתחום זה בארץ ובעולם.

אשתי עברה בדיקות וצילומים מסוגים שונים, ובסופו של דבר הציע הרופא תשעה טיפולים בכימותרפיה והקרנות.

אחרי הטיפול הראשון אשתי כמעט התפרקה. היא לא ידעה, וגם אני לא ידעתי, איזה סבל גדול כרוך בכל טיפול.

אחרי אותו טיפול היא אמרה לי שהיא לא תשרוד תשעה טיפולים כאלו. היא הרגישה שהטיפולים גומרים אותה.

בצר לנו הלכנו אל הרב **מרדכי אליהו ז"ל**.

הוא קיבל אותנו, שמע על הבעיה ועל הפתרון המוצע וכאב את כאבה של אשתי. ראיתי אותו מקשיב לה וממש משתתף בכאבה.

לאחר מכן הוא אמר לה: "אני אפשר לעמוד בתשעה טיפולים כאלו". הסתכלתי על אשתי ולראשונה מאז הטיפול אורו עיניה.

סוף סוף מישהו מבין את כאבה, מישהו שותף איתה.

הרב ביקש לידי את התיק הרפואי, קרא אותו ואמר: "אני רואה שפרופסור 'קטן' מטפל בכך. הוא באמת המומחה. אני רוצה לדבר איתו".

הרב התקשר לרופא במעמד שלושתנו ודיבר איתו על המקרה של אשתי.

הוא שאל אותנו מדוע צריך תשעה טיפולים והרופא השיב כי התייעץ עם המומחים בנושא, חבריו במרכזים רפואיים שונים בעולם, וכולם תמימי דעים כי זה מספר הטיפולים שצריך לעשות.

הרב אמר לו: "היא לא תעמוד במספר כזה גדול של טיפולים. מספיקים שישה טיפולים".

הפרופ' עמד מצידו השני של הקו ואמר לו: "כבוד הרב, אני מאוד מכבד את דעתך, אבל דעתנו המקצועית היא שצריך תשעה טיפולים. בלי זה היא לא תצליח להתנקות מהגידול".

אך הרב המשיך בשלו ואמר לו: "מספיק שישה טיפולים. היא לא תעמוד ביותר מזה. וזה כבר ינקה את המחלה".

כך המשיך הוויכוח שלא יכול היה להיות לו סוף, כי כל אחד מהם מגיע מרקע אחר. וכך גם נגמרה השיחה.

אשתי, שהגיעה אל הרב ברוב ייאוש, יצאה מביתו מעודדת. היא הרגישה שמישהו מבין אותה לגמרי, מישהו נלחם בשבילה, מישהו עוזר לה.

היא קיבלה מהרב כוח לעבור עוד טיפולים.

גם אני לקחתי משהו מהרגישות הזו של הרב לכאבה הגדול של אשתי ולסבל הנורא של הטיפולים.

מה שקרה בהמשך הוא: "צדיק גוזר והקדוש ברוך הוא מקיים". אחרי הטיפול השישי עצר בית החולים את הטיפולים.

מספר כדוריות הדם הלבנות שנשארו לאשתי היה בשפל ואי אפשר היה להמשיך בהקרנות ובטיפול הכימותרפי.

הרופא החליט לעצור אחרי הטיפול השישי בעל כורחו, למרות שלא היה ברור אם המחלה אכן נעלמה.

בבדיקות שנעשו אחר כך התברר שהמחלה נעלמה. שישה טיפולים הספיקו. אשתי מודה לקדוש ברוך הוא יום על הנס שנעשה לה. היא תמיד אומרת שהיא לא מאמינה שתהיה בבר מצווה של הילדים שלה, וברוך ה' היא היתה גם בחתונות שלהם.

ברור לי שהרב הוא לא רופא. עוד ברור לי שהרב ממש הרגיש את הצער והכאב של אשתי. זה מה שגרם לו להתווכח עם הרופא.

מה שנותר לברר הוא כיצד הסתדרה המציאות לפי ההרגשות והכאב של הרב. אולי דווקא הרגישות הזאת מצידו עוררה את הכוחות מלמעלה.

זה סיפור אחר מיני רבים בהם היה רבינו זיע"א מרפא חולים במאמרו, לא לפני שהיה מחזקם ומעודדם מאוד.

לא אחת, אמר הוא לחולים ששיחרו לפתחו: "דע לך! שהדוקטור בבית החולים יאמר לך דברים קשים אודות מצבך הרפואי. אך אל דאגה, באמצע הטיפולים תרגיש בעזרת ה' הרבה יותר טוב עד שהדוקטור בכבודו ובעצמו יאמר לך שאינו מבין איך מצבך השתנה כל כך לטובה וזאת אך ורק בזכות אמנותך הצרופה".

רבן של כל בני הגולה חכם עובדיה יוסף זיע"א

רבינו זיע"א היה שקוע כל כולו בלימוד תורתנו הקדושה.

סיפורים רבים סופרו אודות התמדתו הפלאית בלימוד תורתנו הקדושה, אשר היתה משרש חייו וכל ישותו.

אי אפשר היה לנתקו מלימודו. מעולם לא חש ברעב או עייפות, כך שתמיד היו צריכים להשגיח עליו ולנתקו מלימודו כדי שיעלה לנוח או יסעד את ליבו בדבר מה.

בעשרת ימי תשובה שנת התשס"ז הידרדר מצבו הבריאותי של רבינו זצוקל"ה עד אשר הובהל לבית החולים, כאשר התעורר רבינו מן ההרדמה שביצעו הרופאים לאחר טיפול מתמשך ביקש ראש המחלקה לבדוק את עירנותו וצלילותו של רבינו, פנה לרבינו ושאל: "אולי יואיל כבוד הרב לומר לי מה אכל אתמול בצהריים?"

ורבינו השיב: "לא, אינני זוכר"!

חווירו פניו של ראש המחלקה! ירא היה לנפשו שמא חלילה אירעה איזו פגיעה במוחו וזכרונו של רבינו הגדול זצוקל"ה.

בניו הגאונים של רבינו ששהו כל העת לצידו של רבינו, הניחו את דעתו של ראש המחלקה, ואמרו: "הניח לנו ונשאל אנחנו את רבינו".

פנה אחד הבנים לרבינו ושאל: "אבא, היכן המקור למאמר פלוני?" ורבינו משיב על אתר: "בתורת ה**חיד"א** בספרו **טוב עין**", המשך הבן ושאל את רבינו: "אבא מתי ראית את זה בפעם האחרונה?"

ורבינו השיב בפשטות: "לפני שישים ושלוש שנה"!

ראש המחלקה הבין שזיכרונו של רבינו איתן כבתחילה, אלא ששאלתו היתה בדברים שאין לרבינו שייכות בהם מעיקרא... וכך חזר הדבר על עצמו כמה וכמה פעמים באחרית ימיו של רבינו זצוקל"ה.

כשנה לפני פטירתו, הובהל רבינו לבית החולים, שם שהה כמה ימים, הרופאים חששו לפגיעה בזיכרונו של רבינו מפני אירוע קל שעבר.

אחד הרופאים הבכירים ניגש לרבינו וביקש רשות לבדוק את טיב זיכרונו והכרתו את סובביו וקרוביו, משנענה רבינו בחיוב שאל הרופא לרבינו: "כמה ילדים יש לרב, ומה שמותיהם?" ועוד שאלות מן הסוג הזה.

נענה רבינו ואמר: "העיקר זה התורה, הנה יש כאן גמרא בבא קמא, תקרא שורה היכן שתרצה ואני אמשיך ואומר לך באיזה דף כתוב".

אותו הרופא שהיה רחוק מתורה ומצוות, אחרי שבחן את רבינו כאמור, הופתע לגלות עד כמה התורה למעלה מן הכל, ונוכח להכיר מקרוב מקצת גדולתו של רבינו בתורה.

הימים היו ערב הבחירות לכנסת, הבחירות האחרונות בחיי רבינו, הפטיר אותו רופא בכיר ואמר: "אני מעולם לא סייעתי ולא תמכתי בתנועתו של הרב, אבל עתה אעשה כל מה שהרב מורה ובא, ואתמוך ואסייע לתנועתו הקדושה..."

רבינו בשקיעותו בתורה ההביל את כל ענייני העולם הזה, וגם בעת אכילתו ושתייתו היה שקוע בתורה, ומפני כך היה מאחר לאכול, עד שפעמים היתה הרבנית ע"ה נאלצת לכבות את האור בחדר הלימוד כדי שרבינו יאלץ למעט מעיונו ומחשבותיו בלימוד ויסור למטבח לאכול לחזק את ליבו לבל יתמוטט חלילה.

בנו של רבינו הגאון רבי **משה יוסף שליט"א** סיפר כי לאחר פטירתה של הרבנית ע"ה היה הדבר קשה שבעתיים היאך לנתק את רבינו מלימודו לכמה רגעים בשביל שישעך את ליבו בפת. רק הרבנית ע"ה אשת חבר חבר, יכולה היתה להפציר ברבינו ופעמים גם לאלצו לקום לאכול, אך אחרי פטירתה לא יכול היה שום אדם בעולם לאלץ את רבינו לאיזה דבר שיהיה, קטן כגדול ואפילו לטובתו.

טיכסו עצה, ושינו את סדר התפילות בבית רבינו, במקום להתפלל מנחה סמוך לערבית לפני השקיעה, כפי שהיה נהוג בבית רבינו במשך שנים, הקדימו את תפילת מנחה לצהריים, כדי שמיד אחרי תפילת מנחה יסור רבינו לסעוד את ארוחת הצהריים הואיל וכבר הפסיק את לימודו לצורך התפילה.

בס"ד "אין עוד מלבדו" ! "ברוך פודה ומציל-ברוך שמו" !! "אין סוף תודות-לאין סוף ברוך הוא" !!! 'הללויה'!

תיקון לנשמות הנפטרים !!

ברוך ה' זכינו ובכל מוצאי שבת לומדים אנחנו בתורתו של "אור החיים הקדוש" על פרישת השבוע. שיעור ייחודי זה מסתובב הוא בבתיים של כל אחד מהמשתתפים, ובכל שבוע מארח אחד החברים את כולם בביתו. לאחר השיעור מוזמנים כל החברים לסעודת "מלווה מלכה" [סעודה רביעית] עשירה ומגוונת מלווה בשירה וזמרה ובשמחה רבה כדי ה' הטובה עלינו. נקודת אור ייחודית מאירה ומאפיינת את יחודו וסגולתו של שיעור זה, כאשר לאחר השיעור ולפני הסעודה, עורכים כל המשתתפים, עשרות חברים, "תיקון לנפטרים" המובא בספר "קונטרס היחיאל"י".

כל אדם רשאי להזמין תיקון נפלא זה עבור הוריו או שאר קרובי זיכרונם לברכה, ובזכות לימוד התיקון מצילים את הנשמה מדינה של גיהנם, ואף הנשמות שזכו ושוכנות הן בגן עדן וזכות הן בזכות הלימוד לעלות ממדרגה למדרגה, וכראיה חותכת שהוטב להן מלימוד התיקון מופיעים הנפטר או הנפטרת בחלום כשהם נראים טוב ולבושים בפאר, ולפעמים אף מודים הם מפורשות לאותם שטרחו למענם והקדישו מכספם לעילוי נשמתם.

לכבוד הרב משה יזדי שליט"א כיון שחלמתי חלומות לא טובים על סבי ז"ל החלטתי לבקשכם לעשות לו במוצאי שבת את התיקון המפורסם.

כל המעוניינים לעשות נחת רוח לקרובי משפחתם בהזמנת תיקון נפלא זה, מתבקשים להתקשר לפלאפון: 052-890-80-65.

תבוא עליכם ברכה וטובה וכל טוב !!!

וזאת לעדות !!

מעיד אני בזאת שהאנשים שפריטיהם רשומים על בקבוקי השמן, אמרו מפורשות שלאחר שהשתמשו ב"שמן מרפא" המופץ על ידינו, נרפאו הם לחלוטין ממחלות קשות וחולאים גדולים פנימיים וחיצוניים, וכל הכאבים שסבלו הם מהם מכל סיבה שהיא נעלמו כלא היו, ושמתח חיייהם חזרה אליהם כמקדם !!

בברכת

רפואה שלימה ומיידית

הרב משה יזדי

מוסדות "עמודי-השלום".

המשתמש בשמן ולא יתרפא (חלילה) כספו יוחזר לאלתר !!

רכישת בקבוקון שמן בסך 500 ₪ בפרטים דלקמן:

הרב משה בבאי - 052-50-54-567.

בלוס אנג'לס: יפעת - 8184-449-323-1 (180\$ כולל משלוח).

מצוה לפרסם זאת לתועלת ורפואת החולים!

"יהי שם ה' מברך מעתה ועד עולם"

ברכת השנה

כל העלונים בשנה זו יהיו גם להצלחתם המלאה של הרב משה בבאי הי"ו, ר' אריה חרירי הי"ו, יורם ואורלי צהלה הי"ו, ליאון וקלרה מזרחי הי"ו, דוד אטיאס הי"ו, זורון שרפיאן הי"ו, אמיל אליהו הי"ו, חגי כהן הי"ו, לימור בת מיל תחי", לבריאותם והצלחתם עם כל בני ביתם הי"ו יהי רצון שאבינו שבשמים ימלא כל משאלות ליבם לטובה ולברכה ויזכו ויתברכו בכל הברכות האמורות בתורה אמן ואמן.

בואי כלה שבת מלכתא... מפטירין: "ינקץ שלמה ויהנה חלום..."

מפטירין: "ינקץ שלמה ויהנה חלום..."

זמני הדלקת נרות:	סוף זמן ק"ש:	מנחה גדולה:	צאת השבת:	רבנו-תם:
ירושלים: 16:03 [16:23]	ירושלים: 8:29	ירושלים: 12:06	ירושלים: 17:18	ירושלים: 17:55
תל אביב: 16:18	תל אביב: 8:31	תל אביב: 12:08	תל אביב: 17:19	תל אביב: 17:52
חיפה: 16:09	חיפה: 8:31	חיפה: 12:07	חיפה: 17:17	חיפה: 17:51
אילת: 16:14	אילת: 8:27	אילת: 12:07	אילת: 17:23	אילת: 17:56
באר שבע: 16:21	באר שבע: 8:30	באר שבע: 12:08	באר שבע: 17:21	באר שבע: 17:56

צדיק וישר הוא !!

הנהגות והליכותיו בקודש של מור אבינו, עבד ה' נאמן, כה"ר ישר בן ציון יזדי זצ"ל - בן שפרה ע"ה.

ימי סער וצער גדול עברו על קהילת עברו על קהילת עולי אפגניסטאן כשנודע להם שמצבו הבריאותי של הגבאי המסור הרב יששכר גרגי זצ"ל קשה מאוד ועליו לעבור ניתוח. כולם התפללו להחלמתו המלאה, אך לעולם לא נשכח אנחנו את בכיותיו של מור אבינו זלה"ה שהיה יושב על הרצפה ועושה 'תיקון חצות' בדמעות שלישי, תוך כדי בכייתו על חורבן בית המקדש היה פונה בבקשה רחמים לאבינו שבשמים ומבקש ומפציר בו להעלות ארוכה ומרפא לגבאי. בכל ערב כשחזר אבא מהשיעור היינו, אנחנו הילדים מתאספים סביבו כדי לשמוע על מצבו של ר' יששכר גרגי זצ"ל.

אבא היה משתף אותנו אך דאג תמיד לחזק אותנו באומרו: "תפילתכם הזכה יכול להביא להחלמתו המלאה של ר' יששכר. אתם ילדים קטנים שאין בכם שום חטא. לכן תפילתכם הזכה היא זאת שיכולה להועיל לו ולשפר את מצבו".

ביום שקבעו לנתח את הגבאי המסור התאספנו כולנו סביב מור אבינו זלה"ה ואמרנו תהילים לרפואתו המיידית של ר' יששכר. מור אבינו זלה"ה שבאותם ימים היה חנווני בחנות מכולת שבשכונת מוסררה הביא לנו חבילת סוכריות וביקש מאיתנו ואמר: "כדאי מאוד שתאספו את החברים שלהם בתלמוד תורה ותקראו איתם פרק תהילים אחד לרפואת ר' יששכר גרגי, וכל ילד שיקרא פרק תנו לו בבקשה סוכריה אחת".

כל כך שמחנו כשהתקבלה ההודעה שהניתוח עבר בהצלחה רבה. מור אבינו זלה"ה הזדרז וחזר בשעה מוקדמת יותר מעבודתו בחנות המכולת ואמר לנו: "אין לי ספק שהשתדלותכם בקריאת התהילים היא זאת הזכות שהביאה להחלמתו של ר' יששכר ועתה ברצוני לחגוג איתכם ונודה כולנו לה' יתברך על הרפואה והישועה המיידית של ר' יששכר".

אבא הוציא מיני מתיקה ושוקולדים יקרים וכיבד בהם את כולנו כהוקרה על מאמצנו בתפילתנו.

תנצב"ה זכותו תגן עלינו ועל כל ישראל, אמן.

הרב על הקו! 24 שעות ביממה!

כבוד הרב משה יזדי שליט"א

בהרצאות מרתקות ומגוונות כדלהלן:

- * אמונה וביטחון. * אהבת ישראל. * תיקון המידות.
- * צניעות וטהרת המשפחה. * שלום בית. * חינוך ילדים.
- * שירי רגש ונשמה. * מסר יומי. * אור החיים יומי. ועוד

02-50-99-876 הקו החדש !!

'טיב יומי' שחבל לבסס !!

שילחו במסרון את המילה "הצטרפות" לנייד:

052-8-90-80-65

ותהנו בכל יום מ"מסר יומי" מהכים ומהנה

מפי הרב משה יזדי שליט"א

אחים יקרים ואהובים !!
זיכרו! איסור חמור לקרוא בשעת התפילה או בשעת הדרשה בעלון זה ובכל עלון אחר !!

והנזהר בכך תבוא עליו
ברכה וטובה וכל טוב.

צנעים אמיתיים